

sedda kurjust peab teia meile nüüd kätte tassoma. Pärast sedda lähme üheskoos sõawäega Reinowadderi kerre peale, piame tedda ellosalt ja pome, kui a'si siggineb, tedda seddamaid wõlla, enne kui aega saab uut wasset wälja möttelda."

Ee nõu olli kuñinga mele järrel; teia kästis filmapilgul mõllemad ilmašita teotatud issandad emä ette kutsuda ja neid auoga wašto wõtta. Siis kutsuti kõik ellajad aujärje ümber kokko ja kulutati awralikult, kudda Reinowadder wassetanud ja einaga seltsis wagga Argpüksile otsa teinud. "Wõtke!" ütles kuñingas, "hunti ning karro auoga wašto, leppituseks tõutan neile oina suguwõssa iggaweseks aeaks pärranduseks." — Löopard tõttas wangi onese, peastis Messikäppa ja Läne-issanda aheladest, üteldes: "Miia kulutan teile rõemsaid sõnumid! kuñinga rahho ning priust! Kuñingas kahhetseb süddamest sedda ädda, mis teile tehtud ja lubbab teile leppituseks oina kõige teia suguwõssaga Ma ilma otšani. Teie woite neid iggaskohhas püda, olgo metsas ehk laggedal. Pealegi antakse teile weel lubba, Reinowadderile iggal kombel kahjo tehha, nisammoti teia naise ja lastele. Sedda kulutan teile kuñinga nimel. Teia ja kõik, kes eddespiddi teia järrel wallitsemas, sawad sedda tõutust piddama! Uuustage nüüd willetsust ja wandoge su ning sõnaga kuñingale ueste truust."

Leppitus olli tehtud; oinas piddi elloga tõutust kinnitama, ja seisab weel tänapäaw teia suguwõssa hundi ning karro wõlli all. Sealtop se igga-

wene wiikamine ja taggakušamine tõusis. Hundid tükkiwad nüüd julgest lammaste peale, sest et wanast õigus nende käes. — Messikäppale ja Kriimsilmale auustuseks walmistas kuñingas uhke wõeraspeo, mis laks nädalat peti, ja kõige ilmale arwalikult näitis, kudda hunt ning karro ueste kuñinga sõbrust leidnud.

7.

Oh, sedda ello ja õnne! oh, sedda piddu ja põlwe! mis kuñinga koeas peti. Ahjo ferrisid ohkasiid maugo loormade, lauad seppiko ja kääki kuhjade al. Torro pil ja wiol fergitasid murrul nore rahwa jalgu. Messikäp istus Kriimsilmaga kuñinga kõrwas, suitsetasid kartuse tubbakat ja westsid maggusat juttu; kuñingas püdis neid arwalikult auustada. Ei olnud wanema rahwa mällestusel uhkemat piddu nähtud, kui praego kuñinga koeas olli. Arakas ja noor sik ollid ossawamad tantšimehhed; ortaw, kas ja rahn roaisid wõidu tidwa möda üllesse, kuhhu iiri, pähklid ja tõukust otsa olli pandud, mis wõitjale palgaks lubbatud. Üksteisest wägigise möda püdes libbisesid roaijad üheskoos mahha. — Rõaingad teised wiskasid furni, weddasid wäggi-pulka, kaswatasid tamme, löid kufferpalli, ehk teggid muud nalja. Linnu pigad ja neljajalgsed neioid õiskasid figel Arjo-tralli, üks wana tuddipä arakas westis ennemuistest juttu. Ellekannud ja winafrusid käisid jaggedast ümber, su iggamehhel süddame mõeduks. Ehk kül wõeraspeolisi küllalti koes